

jest tak příznačné všem Sedláčkovým pracím, že totiž jest zde nahromaděno tolik nových pohledů na různé sporné otázky práva rodinného, že tato práce bude hledaným východiskem jednotlivých vědeckých prací, věnovaných speciálním otázkám této materie.

Trojí úkol, jež má míti na zřeteli každá práce tohoto druhu, vyšla z pera vysokoškolského učitele, t. j. býti studujícím učebnicí, praksi vůdkyní a vědeckému dorostu podněcovatelkou, Sedláčkovu dílo splňuje dokonale.

Doc. Dr. Vlad. Kubeš.

ANTONÍN HARTMANN: *Exekuční řád* (zákon ze 27. května 1896, č. 79 ř. z.) a *Exekuční zákon* (zák. čl. LX/1881) s novelami, uv. zákonem, prováděcími nařízeními atd. Druhé dopl. vyd. Praha 1934. »Čs. Kompas«. Stran 1867. — Osvědčené, nyní rozebrané první vydání Hartmannových Exekučních řádů z r. 1925, vychází nyní ve vydání druhém. Je v něm přihlédnuto nejen k novému zákonodárství (tak na př. k exekuční novele č. 23/1928, zák. č. 1/1933, 33/1934 atd.), nýbrž též k řadě nových výnosů a zejména judikatura je velmi pečlivě sledována až do konce dubna 1934. V celku zachovává toto vydání zásadní linii vydání prvního. Jen předpisy, platné na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, nejsou textově uváděny u jednotlivých paragrafů exekučního řádu, nýbrž jsou sebrány ve zvláštním oddílu, což z důvodů přehlednosti lze jen schváliti. K ulehčení orientace jest však u všech paragrafů exekučního řádu odkaz na příslušná ustanovení exekučního zákona a naopak. Po úvodu, kde je podána zejména vystižná genese exekučního řádu, následuje oddíl I., obsahující předpisy platné v zemi české a moravskoslezské (str. 19—1473) a poté oddíl II., shrnující předpisy, platné v zemi slovenské a podkarpatskoruské (str. 1475—1763). Připojen je stručný obsah, časový přehled zákonů, nařízení, výnosů a seznam věcný.

Jednotlivé paragrafy jsou dokonale komentovány, opatřeny bohatým materiálem rozhodnutí soudních a rovněž jest u nich — pokud lze — uvedena příslušná literatura. Hartmannova práce je opravdu komentářem vzorným a pro praksi prostě nepostradatelným. Lze proto plně souhlasiti s autorovou nadějí, že vydání toto bude vhodnou pomůckou pro revisi jednotného exekučního řádu.

Doc. Dr. Vlad. Kubeš.

DR. IUR. ET PHIL. FRITZ FLANDRAK: *Die Praesumptionen im Strafrecht*. Manz'sche Verlags- und Universitätsbuchhandlung, Vídeň 1933, stran 140, cena S 7.50. — V nové Flandrakově práci máme před sebou poutavé zpracování jednoho z nejvíce zanedbaných oborů trestního práva. Zatím co v občanském právu je problém praesumpcí čili domněnek dosti zpracován, schází pro oblast trestního práva příslušná literatura skoro úplně. Kniha Flandrakova chová tedy v sobě kromě předností, plynoucích se zdařilého zpracování tématu též značnou dávku originality. — O praesumpci jde v trestním právu vždy, »když zákonodárce stanoví jako podmínku trestní sankce jiné skutečnosti, než na nichž mu opravdu záleží«. Jasněji nám problém vysvitne, přistoupíme-li k němu s druhé strany: zákonodárce chce dosáhnouti jistého účelu, na příklad bezpečnosti života a majetku na frekventovaném místě a volí k tomu jako prostředek normu, která stanoví trest na jednání tomu účelu se přičící, tedy na jednání zmíněnou bezpečnost ohrožující. Má na vůli, aby skutkovou podstatu vymezil zcela obecně tak, že potrestán bude každý, kdo se chová tak, že ohrozí bezpečnost na určitém místě. Je však též možnost, že se dá odraditi potíže, které v praksi důsledkem příliš obecné skutkové podstaty snad vyvstanou, a omezí se na to, že jako podmínku trestnosti stanoví na příklad jízdu rychlejší než 10 km za hodinu na onom místě. Zákonodárce má totiž za to, že z jízdy rychlejší než 10 km/hod. možno usuzovati na její nebezpečnost, a té chce právě zabrániti. Ve stanovení maximální přípustné rychlosti shledáváme praesumpci, vyjadřující a nahražující nám vlastní důvod, proč na jisté jednání stanoven byl trest. Tímto důvodem bylo zabezpečení provozu na jistém místě. — K praesumpcím se v trestním zá-